

Jag är Björn Holgersson. Jag fyller snart 60 år. Jag är grundvattengeolog och jobbar på SGU. Jag är gift med Ann, sjuksköterska. Vi har tre vuxna barn. Vi har bott i Alingsås i 18 år men flyttade till en villa på landet utanför Vårgårda för ett drygt år sedan.

Jag har haft Kleiner Münsterländer i 18 år. Jag är inte uppvuxen med hund eller jakt. Men min fru Ann kommer från en jägarfamilj. Svärfar hade tax – drever – stövare och svågern har älghund. När min fru och dotter till slut övertalade mig att vi skulle skaffa hund så var det viktigt för mig att det skulle vara en hund med brukssyfte. Efter ytterligare fundering så var det till slut klart för mig/oss att jakt var det vettigaste brukssyftet. Visserligen jagade vi inte då men var inställda på att träna hunden för jakt, kanske för att kunna låna ut hunden, tänkte vi då. Ingen i släkten hade fågelhund så det fick det bli. Kl. M. var lagom stor. Strax efter att vi skaffade hund så tog vi jägarexamen, både jag och Ann och dottern Anja.

Hundträning och jakt med hund har ända sedan dess varit den stora delen av vår fritid. Jag har överraskat mig själv och andra med att vara bra på att träna hund!

Jag är i grunden en föreningsmänniska. Jag engagerade mig tidigt i Vorstehklubben, jag har varit med i Västsvenska styrelsen sedan 2011. Först som suppleant och från 2013 till 2022 som sekreterare. Jag har fortsatt med uppdrag att rapportera om VVKs arrangemang och sitter nu som sammankallande i VVKs valberedning. Jag är provledare sedan 2013. Jag har vid något tillfälle deltagit på fullmäktige och för ett år sedan på ordförandekonferensen (som ersättare för VVKs ordförande som inte kunde delta det året).

Jag har alltid tyckt det varit intressant med jaktprov, ett sätt att utvärdera aveln men även ett sätt att lära sig av oerhört erfarna domare och funktionärer och inte minst en kvittens för mig själv att mina hundar och mitt sätt att träna hundarna stämmer. Jag har rest mycket och deltagit på prov på alla underlag, både sommar och vinter och hos alla lokalklubbar. Två av mina hundar har blivit SEJCH.

Jag har alltid varit särskilt intresserad av fullbruksprov. Mina fyra senaste hundar har varit fullbruksmeriterade, "Fyra Ess" är SEFBCH (samt SEJCH, SEUCH och SEVCH).

Jag tycker det är intressant med internationella kontakter. Jag åker ofta till Danmark och deltar på prov, träningar och apporttävlingar. Jag har varit i Finland på unghundsprovet Junkkari.

Vi är uppfödare, vi har en kennel som heter Münsterkullen. Vi har varit aktiva uppfödare i drygt 12 år. Vi har hittills tagit 6 kullar. Vi har i första hand använt parningshanar från Danmark, en gång från Tyskland, en gång från Sverige och någon gång har vi försökt para med en hane från Finland (men det tog sig inte den gången).

Jag skulle säga att jag är engagerad och rätt strukturerad. Jag har inget emot att presentera frågeställningar för andra. I mitt jobb hanterar jag en hel del frågor kring samverkan (mellan myndigheter och mot sakägare) och jobbar målinriktat med uppföljning av indikatorer, t.ex. i samband med miljömålsarbetet (för SGU är det grundvatten av god kvalitet).

/Björn